

लायन्स क्लब व लिओ क्लब चिपळूणचा दिमाखदार पदग्रहण सोहळा संपत्र

संपादकीय

‘आयआयटी’

आर्थिक उदारीकरणाचे वारे वाहू लागले नव्हते तोपर्यंत अभियांत्रिकीच्या तीन शाखांवर आपल्याकडे भर दिला जात असे. यांत्रिकी (मेक्निकल), विद्युत (इले किट्र कल) आणि स्थापत्य (सिव्हिल) अभियांत्रिकी या तीन शाखांची विभागणीही गुणानुक्रमे होत असे. यापेक्षाही गुणवान ‘आयआयटी’त जात. त्याही काळात याद्वारे होणारी अभियंत्यांची निर्मिती पुरेशी नव्हतीच आणि होते त्यातील गुणवान परदेशी जाण्यात धन्यता मानत. ही अभियंत्यांची संख्या वाढवावी या वरकरणी आणि दिखाऊ हेतूने आणि स्वपक्षीय राजकारण्यांस धननिर्मितीचे सहज सोपे साधन निर्माण व्हावे या अंतस्थ आणि खन्या हेतूने तेव्हा खासगी अभियांत्रिकीची दुकाने आपण मोठ्या प्रमाणावर उघडली. एखादी नवी योजना हाती घेण्याआधी तिच्या अंमलबजावणीचा साकल्याने विचार आणि तशी तयारी न करण्याचा आपला ऐतिहासिक परिपाठ याबाबतही दिसून आला. या नव्या खासगी अभियांत्रिकी महाविद्यालयांकडे ना आवश्यक साधनसामग्री होती ना प्रशिक्षित अध्यापक. त्यात या संस्थांचे चालक पडले राजकारणी. त्यामुळे कोणत्याही दर्जा निश्चितीखेरीज पिठाच्या चक्कयांप्रमाणे ही अभियांत्रिकी महाविद्यालये सुरू केली गेली. स्वपक्षीय राजकारण्यांस सुखावण्यासाठी वा अन्यपक्षीय राजकारणी आपल्याकडे यावेत यासाठी या महाविद्यालयांचा खिरापत्रप्रमाणे वापर झाला. ही महाविद्यालयांची संख्या इतकी वाढली की ती जिवंत ठेवण्यासाठी आवश्यक विद्यार्थीही आपणास मिळेनासे झाले. ही धोक्याची पहिली घंटा.

तीकडे दुर्लक्ष केल्याने परिस्थिती सुधारण्याएवजी
अधिकच बिघडत गेली. ती आणखी रसातळाला
नेण्यात महत्वाचा वाटा उचलला नव्याने उदयास
आलेल्या संगणकीय विद्याशाखेने. त्यातही बाजारपेठी
आकर्षणास बळी पडून घरोघरी आपल्या लेक/लेकीस
‘तू हार्डवेअरपेक्षा ‘सॉफ्टवेअर’ला जा’’ असे सल्ले
मुबलक पालक देत. त्यामुळे अमूर्त अशा या
विद्याशाखेत भरती होणारे वाढत गेले. त्यातील बहुसंख्य
हे ‘संगणकीय टंकलेखक’ या दर्जाचे होते हे नाकारणे
अवघड. यांचीही संख्या अखेर इतकी वाढली की
बरकत असूनही सॉफ्टवेअर उद्योगावर त्यांना
दरवाजाबाहेर बाकांवरच बसवण्याची वेळ आली.
मागणीपेक्षा पुरवठा अधिक झाला- आणि तोही
कमअस्सल दर्जाचा- की यापेक्षा आणखी काय होणार?
संगणक अभियंते वाढले म्हणून भारतीयांनी काही
संगणकीय उत्पादनांची निर्मिती केली म्हणावे तर
त्याबाबतही बोंब. या क्षेत्रातील जे गुणवान होते
त्यांनी अमेरिकेचा रस्ता धरला आणि गूगल, अॅपल,
अॅमेझॉन, मायक्रोसॉफ्ट आदी क्रियाशीलांची सेवा
करण्यात धन्यता मानली. हे कमी म्हणून की काय या
काळात एका नव्याच क्षेत्राचा उदय झाला.

ते म्हणजे सेवा क्षेत्र. कुणीतरी घरे बांधायची आणि इतरांनी ती सांभाळायची, घरात काही हवे-नको ते पाहायचे आणि लागेल तेव्हा हरकामास दाराशी सेवेस सादर व्हायचे म्हणजे ‘सर्विंहस इंडस्ट्री’. कितीही उदात्तीकरणाचा प्रयत्न केला तरी सेवा क्षेत्र म्हणजे अखेरीस यापेक्षा अधिक काही नाही. इंटरनेट महाजालाच्या प्रसार- प्रभावामुळे दूरदेशीच्या आस्थापनांचे पगार काढणे, कर्मचारी व्यवस्थापन, दूरध्वनीवरून माहिती देणे इत्यादी उद्योग येथे बसून करण्याची सुविधा मोठ्या प्रमाणात वाढू लागल्याने आणि त्या प्रमाणात त्या क्षेत्रात रोजगारनिर्मितीही मोठ्या प्रमाणावर होऊ लागल्याने आपल्याकडे तरुणांच्या झुंडीच्या झुंडी त्या क्षेत्रात दाखल होऊ लागल्या. इतके दिवस अमेरिका, युरोप आदी विकसित देशांतील नोकरीच्या उच्चमध्यमवर्गीयांपुरत्याच उपलब्ध असलेल्या संधी या सेवा क्षेत्राच्या विस्ताराने बहुजन समाजातील तरुणांसही सहज मिळू लागल्या आणि पुणे, पालै, डॉंबिवली आदी शहरांची मर्केदारी पिंपरी-चिंचवड, परभणी आणि डिग्रेस आदींनी मोडून काढली. यास जोड मिळाली ती वाढत्या वित्तीय (फायनान्स) आणि नंतर वित्त-तंत्र (फिनटेक) या क्षेत्रांची. कमी कष्टात अधिक पैसा कसा कसा मिळवता येतो हे पहिल्याने दाखवून दिले आणि या दुसऱ्याने या वित्तक्षेत्रास सेवेची जोड दिली. अभियंते होऊन स्वतःस कष्टवण्यापेक्षा भांडवली बाजारात पैसे फिरवत अधिक नफा मिळवून देणाऱ्या गुंतवणूकदारांची संख्या या काळात अतोनात वाढली. परदेशी गुंतवणूकदारांस या काळात दोन पर्याय होते. चीन आणि भारत. यातील पहिला पर्याय निवडणाऱ्यांस चिनी राज्यकर्त्यांनी कारखानदारीत गुंतवणूक करणे भाग पाडले आणि दुसऱ्या पर्यायात भारतात फक्त पैसा आला. गुंतवणूक नाही.

झाली आहे. श्रावण महिन्यात अनेक सणवार असतात. शिवाय पुष्कळ जण या महिन्यात मांसाहार करत नाहीत. जिल्ह्यातील रानावनात व रानमाळावर विविध रानभाज्या याच श्रावणात फुलतात. या विशेष हंगामात मिळणाऱ्या आरोग्यवर्धक रानभाज्यांचे सेवन केल्याने आरोग्य निरोगी राहण्यास मदत होते. केवळ श्रावणात फुलणाऱ्या या बनस्पतीचे गुणधर्म औषधी असल्याने त्या आवर्जन खालल्या जातात. शिवाय दिवसानुसार प्रत्येक भाजीला महत्व असून त्याप्रकारे त्या केल्या जातात. या रानभाज्या बाजारात उपलब्ध होत आहेत. आदिवासी महिलांना या रानभाज्या विकून चांगला रोजगार देखील मिळतो.

रानभाज्या आपो आप उगतात. कोणतही खत किंव कीटकनाशक न वापरता पूर्णपणे नैसर्गिक पद्धतीने उगवलेल्या या रानभाज्या म्हणजे श्रावणातील आरोग्यदायी पर्वणीच असते. रानभाज्या या औषधी असतात, त्यामुळे पावसाळ्यात आरोग्य चांगले राहते. म्हणून श्रावणात जिल्ह्यात कृषी विभाग व समाजसेवी संस्थांच्या माध्यमातून रानभाज्यांचे महोत्सव सुद्धा भरवले

चिपळूण

(ॲंकेर रेळेकर) सन २०२४-
२५ या वर्षासाठी लायन्स् क्लब
चिपळूणच्या नुतन अध्यक्षाची सुक्रि
संजीवनी प्रशिक्षण संस्था संचालित
डि एम एल् टी नर्सिंग कॉलेजचे
डिन लायन जगदीश वाघळदे व
लिओ क्लब चे नुतन अध्यक्ष लिअे
प्रथमेश पोंक्हे यांनी दि ५ ऑगस्ट
सोमवारी नामदेव शिंपी समाज
मंदिर हॉल महालक्ष्मी नगर खेंड
चिपळूण येथे संपन्न झालेल्या
दिमाखदार सोहळयात
स्विकारली. झलायन्स् व लिओ
क्लब चिपळूण यांचा एकत्रित
पदग्रहण शपथविधी सोहळा
प्रांत ३२३४ ड १ चे प्रथम उप
प्रांतपाल एमजेएफ ला डॉ विरेंद्र
चिखले व रिजन ५ झोन २
च्या झोन चेअरमन ला प्रांजल
गंजबटे सह शपथ प्रधान

अधिकारी लायन्स क्लब
कुरुंदवाड चे ला अँड विजय
जमदग्नी यांचे प्रमुख उपस्थितीत
संपन्न झाला. झेसन २०२४-२५
या लायनेस्टीक वर्षासाठी लायन
जगदीश वाघूळदे व लिओ प्रथमेश
पोंक्हे यांनी मावळते लायन्स अध्यक्ष
ला नहुष चितळे व लिओ अध्यक्ष
लिओ शाम परांजपे यांचेकडून
अध्यक्ष पदाची सुत्रे स्विकारली
लायन्स सचिव ला राजीव कांबळे
व लिओ सचिव लिओ डॉ रजत

श्रावण आहार

पुष्कळ जण या माहन्यात मासाहाळा
करत नाहीत. जिल्ह्यातील
रानावनात व रानमाळावर विविध
रानभाज्या याच श्रावणात
फुलतात. या विशेष हंगामात
मिळणाऱ्या आरोग्यवर्धक
रानभाज्यांचे सेवन केल्याने
आरोग्य निरोगी राहण्यास मदत
होते. केवळ श्रावणात फुलणाऱ्या
या बनस्पतींचे गुणधर्म औषधी
असल्याने त्या आवर्जून खालल्या
जातात. शिवाय दिवसानुसार
प्रत्येक भाजीला महत्व असून
त्याप्रकारे त्या केल्या जातात.
या रानभाज्या बाजारात उपलब्ध
होत आहेत. आदिवासी
महिलांना या रानभाज्या विकून
चांगला रोजगार देखील मिळतो.

रानभाज्या आपोआप
उगतात. कोणतही खत किंवा
कीटकनाशक न वापरता पूर्णपणे
नैसर्गिक पद्धतीने उगवलेल्या या
रानभाज्या म्हणजे श्रावणातील
आरोग्यदायी पर्वणीच असते.
रानभाज्या या औषधी असतात,
त्यामुळे पावसाळ्यात आरोग्य
चांगले राहते. म्हणून श्रावणात
जिल्ह्यात कृषी विभाग व
समाजसेवी संस्थांच्या माध्यमातून
रानभाज्यांचे महोत्सव सुद्धा भरवले

दाभोळकर तसंच लायन्स खजिनदार
ला अरूण कदम व लिओ
खजिनदार ला. कौस्तुभ अभ्यंकर
सह संपूर्ण लायन्स् लिओ संचालक
मंडळाने पद ग्रहण केले. झ प्रमुख
पाहूणे प्रथम उप प्रांतपाल ला डॉ
विरेंद्र चिखले यांनी लायनिझाम चं
महत्व सेवाकार्य यावर सखोल
मार्गदर्शन केले. कार्यक्रमाचे

महत्वाची असून क्लब अध्यक्षांची
धुरा लायन जगदीश व लिओ
प्रथमेश यशस्वीपणे संभाळतील
असा विश्वास व्यक्त केला लायन्स्
नवीन सदस्य लायन ऑंकार रेडीज
व लिओ यश शेलार यांना नवीन
सदस्य पदाची शपथ दिली
समाजातील तळागाळातील उपेक्षित
घटकांसाठी आपण सर्व लायन्स्

अँकशन प्लॅन प्रमाणे नेहमीची दृष्टी
प्रथम, आरोग्य, शैक्षणिक,
स्वच्छता, ही सेवाकार्य करणारच
आहे त्याच बरोबर दोन महत्वाचे
परमंनंट प्रोजेक्ट म्हणजेच लायन्स
ची स्वमालकीची मोठी जागा खरेदी
करणे व त्याठिकाणी लायन्स
इंटरनॅशनल स्कूल सुरु करणारा
आहे त्याचबरोबर चिपळूण

बरोबर पर्शुराम देवस्थान ट्रस्ट चे
अध्यक्ष पदी निवड झाल्या बद्दल
ला जिवन रेळेकर व जेष्ठ लायन
एमजेएफ श्रीनिवास परांजपे हे
पीएमजेएफ झाल्या बद्दल त्यांचा
सत्कार करण्यात आला , ला अमर
शेट्ये , ला वसंत उदेगा, ला चंद्रकांत
मांडवकर यांनी केलेल्या विशेष
सेवाकार्याबद्दल इंटरनॅशनल कडून
आलेले सन्मान पत्र व मानाची
पिन प्रमुख पाहण्यांचे हस्ते देवून
सम्मानित करण्यात आले. सदर
कार्यक्रमाला माजी आमदार
रमेशभाई कदम, सतिष खेडेकर,
मिलिंद कापडी, आशिष खातू यांचे
सह लायन्स् क्लब चिपळूण,
लिओ क्लब, गँलकसी, युनिटी,
गुहागर, खेड, दापोली, सावर्डी,
सगमेश्वर चे बहूसंख्य सदस्य व
चिपळूण तालूक्यातील सर्व
क्षेत्रातील मान्यवर मोठ्या संखेने
हजार होते. सदर कार्यक्रम यशस्वी
होण्यासाठी ला अमर शेट्ये ,
श्रीनिवास परांजपे, मिलिंद मुद्राळे,
राजकुमार जैन यांचे सह संपूर्ण
लायन्स् व लिओ क्लब ने विषेश
परिश्रम घेतले खुमासदार शैलित
सुत्रसंचल ला राजकुमार व ला
मिलिंद यांनी करून सभाग्रहाला
मंत्रमुग्ध केले नूतन सचिव ला
राजीव कांबळे यांनी आभार व्यक्त
करून सुरुची भोजनाने कार्यक्रमाची
सांगता झाली.

श्रावणाचे आगमन प्रत्येक दिवसानुसार आहार आरोग्यवर्धक रानभाज्यांची जंत्री

रायगड जिल्हा
उत्तर प्रतिनिधी/मंगेश यादव
दर्श अमावस्या रविवारी
(ता.४) झाल्यावर सोमवार (ता.५)
पासून श्रावण महिन्याची सुरुवात
झाली आहे. श्रावण महिन्यात
अनेक सणवार असतात. शिवाय

पुष्कळ जण या माहन्यात मासाहाळा
करत नाहीत. जिल्ह्यातील
रानावनात व रानमाळावर विविध
रानभाज्या याच श्रावणात
फुलतात. या विशेष हंगामात
मिळणाऱ्या आरोग्यवर्धक
रानभाज्यांचे सेवन केल्याने
आरोग्य निरोगी राहण्यास मदत
होते. केवळ श्रावणात फुलणाऱ्या
या बनस्पतींचे गुणधर्म औषधी
असल्याने त्या आवर्जून खालल्या
जातात. शिवाय दिवसानुसार
प्रत्येक भाजीला महत्व असून
त्याप्रकारे त्या केल्या जातात.
या रानभाज्या बाजारात उपलब्ध
होत आहेत. आदिवासी
महिलांना या रानभाज्या विकून
चांगला रोजगार देखील मिळतो.

रानभाज्या आपोआप
उगतात. कोणतही खत किंवा
कीटकनाशक न वापरता पूर्णपणे
नैसर्गिक पद्धतीने उगवलेल्या या
रानभाज्या म्हणजे श्रावणातील
आरोग्यदायी पर्वणीच असते.
रानभाज्या या औषधी असतात,
त्यामुळे पावसाळ्यात आरोग्य
चांगले राहते. म्हणून श्रावणात
जिल्ह्यात कृषी विभाग व
समाजसेवी संस्थांच्या माध्यमातून
रानभाज्यांचे महोत्सव सुद्धा भरवले

सण व आठवड्यात दिवसानुसार खाल्ल्या जाणाऱ्या रानभाज्या श्रावण सोमवारी कौला/कैलाच्या पानांची भाजी करतात. श्रावण शुक्रवारी जिवतीच्या फुलांची भाजी, श्रावण शनिवारी राजगिरा, कुळ्डी, कुळी, टाकळा आणि असेही पानांची सातविठ

कपाळफोडीच्या पानांची भाजी करतात. जीर्ण आमवातामध्ये पानांची भाजी खाण्याची प्रथा आहे. ही भाजी आमवात या संधिवाताच्या प्रकारात गुणकारी आहे. पोट गच्छ होणे, मलाविरोध सारख्या विकारात कपाळफोडीच्या शर्कीते असाऱ्या स्थितीते स्थिरांनि

कंटोली किंवा करटोली ही भाजी
कारल्यासारखी दिसते. कारल्याची
भाजी करतात तशीच या फळाची
भाजी केली जाते. जिल्ह्यातील सर्व
बाजारात आदिवासी महिला ही
भाजी विक्रीसाठी घेऊ येत आहेत.
मात्र भाव वधारले असून एक वाटा

चविष्ट असते. हि भाजी शाकाहारी
व मांसाहारी या दोन्ही प्रकारात
करता येते.

काटेमाठ
काटेमाठच्या कोवळ्या भाज्या
आणि कोवळ्या फांद्या भाजीसाठी
वापरतात. पावसाळ्यात ओसाड
जमिनीवर, रस्त्याच्या कडेला आणि
शेतात काटेमाठ ही वनस्पती
आढळते. झऱ्झऱ्झुकाझ चुक्याच्या
पानांची, कोवळ्या फांद्यांची आणि
खोडांची भाजी केली जाते. ओसाड
जमिनीवर, बागेत आणि शेतात या
वनस्पतीची वाढ होते. चुका ही
भाजी अतिशय रुचकर असते
त्यामुळे या भाजीला रोचनी नावाने
सुद्धा ओळखले जाते. चुकाची
भाजी आंबर-गोड असते

माजा आषट्ठ-गाडु असता.
 आणखी विविध प्रकारच्या
 रानभाज्या रानभाज्या प्रकारांमध्ये
 अंबाडा, खरशिंग, दिंडा, लोथ,
 पेटा, भारंगी, अळू, तेरुली,
 फांगली, टाकळा, अग्निशिखा,
 रानतुळस, बांबू कोंब, रताळ्याचे
 कोंब, कवदर, कैला, टरली,
 कसविंदा, कुड्याच्या शेंगा अक्रोड
 अशा विविध प्रकारच्या
 रानभाज्यांचा समावेश होतो.

रानभाज्यांचे आहारातील
महत्त्व खूप आहे. शासन व कृषी
विभागाने त्यांच्या विक्रीस प्रोत्साहन
द्यावे. रानभाज्यांना हमीभाव द्यावा.
जास्तीजास्त रानभाज्या महोत्सव
भरविण्यात यावा. यामध्ये
आदिवासी व महिला गटांना
सहभागी करून घ्यावे. झऱ्यादिवासी
समाज कार्यकर्ते, सुधागड

पंचभेळी भाजी करतात. क्रषीपंचमीला बन्याच रानभाज्यांची मिळून एक मिसळ भाजी करतात. भाज्या - देठी, देवभात, भारंगी, चाव्याचा बार/शेंडवेल, चिचाडी, मेकी, पाथरी, कुर्डू, रानअळू, गौरी आणतात त्या दिवशी केनी व कुर्डूच्या पानांची भाजी- बैल पोळ्याला चवळीच्या पानांचे बेसन घालून मुठे करतात. वसुबारसेला गोवर्धन पूजा करताना सुरण, आळूकंद, करंदकंद आणि काशी कोहळा यांची भाजी करतात.

मासिक पाळी नियमित होत नसेल
तर या भाजीचा चांगला उपयोग
होतो. आधुनिक शास्त्रानुसार
क पाळफोडीच्या पानात
अंटिबायोटिक व अंटिपरासायटिक
तत्त्वे असल्याने जुनाट खोकल्यावर
कपाळफोडीची भाजी उपयुक्त आहे.

भारंग ही भाजी जिल्ह्यात
मुबलक मिळत आहे. ही भाजी
उगवल्यानंतर कोवळी असताना
तोडली जाते. भारंगाची सुकी भाजी
विशेष लोकप्रिय आहे. काहीजण
वाल टाकून ही भाजी करतात.

भाजी उपयुक्त
आहे. कुरडूची पालेभाजीसुद्धा लघवी साफ करायला उपयोगी आहे. या पालेभाजीमुळे कफ कमी होतो. जुनाट विकारात कुरडूच्या पालेभाजीचा रस सुद्धा पितात. कुरडूच्या बिया मूतखडा विकारात उपयुक्त आहेत.

कुलुची भाजी

फोडशी किंवा कुलु किंवा काळ्या या नावाने हि रानभाजी ओळखली जाते. हि भाजी म्हणजे एक प्रकारचे गवतच असते. हि भाजी फक्त पावसाळ्यातच मिळते.

